

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 226/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Првог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у овој правној ствари.

Образложење

Пред Првим основним судом у Београду у току је парнични поступак П 48856/20 по тужби тужиоца Ђорђа Илића из Београда против тужене Републике Србије, ради накнаде штете.

Први основни суд у Београду је поднео захтев заведен по пословним бројем П 48856/20 од 06.11.2020. године за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу члана 62. став 1. ЗПП, наводећи као разлоге за делегацију да је у овој правној ствари тужилац поднео тужбу против Републике Србије, а да из чињеничних навода тужбе произлази да је основ потраживања поступање Првог основног суда у Београду у поступку извршења пред тим судом који је покренут по предлогу за извршење тужиоца као извршног повериоца дана 11.07.2007. године (пред тада Четвртим општинским судом у Београду).

Одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда у овој правној ствари, на основу члана 62. став 7. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да је предлог основан.

Наиме, чланом 62. ставу 1. ЗПП, прописано је да надлежан суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Дакле, поступање другог суда који је стварно надлежан за поступање у предмету може бити одређено, под условом да суд који је по закону месно надлежан,

није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. став 1. ЗПП, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом и чине оправданим одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић